

Crítica* dansa

Bàrbara Raubert Nonell

Qui mou els fils

Per entendre la trajectòria d'una companyia que fa deu anys que camina, salta, inventa i es busca, *Staff* és la peça que Damián Muñoz i Virginia García han creat amb el re-
fons de la seva relació artística. És una peça carregada de tòpics, però que els col·loquen tan encadenats l'un amb l'altra com embolcats estan els cabells de Vir-

ginia i Alexis Fernández a l'inici de la peça, en aquest cas una imatge suggerent, com la de Muñoz saltant en un trampolí amb l'altaveu a les mans o quan serra els talons de Virginia.

Però les imatges més evocadores estan en la projecció d'uns petits ninotets que el coreògraf manipula delicadament en una tauleta i que el públic veu com a

'Staff' celebra el 10è aniversari de la companyia de Damián Muñoz

teló de fons: dues figuretes que es mouen al ritme de la música i que semblen realment ballar, agafant cada vegada més amplitud de moviments fins a començar a enroscar-se.

Aquesta i altres escenes fan pensar en un personatge poderós que mou uns fils invisibles, mentre que la resta d'actors només són titelles que es deixen fer. *Staff* també parla de la necessitat d'aprovació i relacions personals que poden extrapolarse al vincle entre artista i públic, però són idees recurrents. El llenguatge corporal és fidel als inicis de la com-

panyia, amb aquesta mena d'interiorització de les sensacions en un treball de dansa *contact* imparable. La melancolia musical de Steven Dall suma matisos, però ni ell ni el trampolí no acaben d'enlairar l'espectacle.

* **Staff**, DAMIÁN MUÑOZ DANZA, 11 DE MAIG, MERCAT DE LES FLORS.